

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

សម្ភាសន៍ជាមួយ ហ៊ឹម ភួន ភេទប្រុស អាយុ៥៥ឆ្នាំ

មុខងារសម័យខ្មែរក្រហម៖ “កងចល័តស្រុក”

សព្វថ្ងៃរស់នៅភូមិកោះកែវ ឃុំស្រយង់ ស្រុកកូលែន ខេត្តព្រះវិហារ

ថ្ងៃទី១៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៣

សម្ភាសន៍ដោយ៖ សុខ វណ្ណៈ

០០:៣៩:០៤

២០ទំព័រ

វណ្ណៈ៖ ចឹងថ្ងៃហ្នឹងថ្ងៃទី៥ខែ៥ឆ្នាំ២០១៣ ខ្ញុំឈ្មោះ សុខ វណ្ណៈ មកពីខាងមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា ហើយខ្ញុំចង់ជួបអី ពូមិននៅក្នុងស្រុកភូមិនេះ គឺចង់ដឹងរឿងរ៉ាវប្រវត្តិតាំងពីសម័យមុនរហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ ថាតើវាមានរឿងរ៉ាវអ្វីកើតឡើងខ្លះ ដើម្បីចងក្រងទុកជាប្រវត្តិសាស្ត្រ ដើម្បីឲ្យក្មេងៗជំនាន់ក្រោយបានដឹងបានឮណាពូ ចាំពូជួយឆ្លើយឲ្យបានព្រមទ្រង់ ។

ភួន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបទសំភាសខ្ញុំជាពូហ្នឹងតើ ខ្ញុំសូមពូយកទៅសរសេរជាសៀវភៅទុកឲ្យក្មេងៗ បានដឹងបានឮពូមិនថាអីទេ?

ភួន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ជាដំបូងខ្ញុំចង់ស្គាល់ឈ្មោះ ពូ ពូឈ្មោះអីដែរ?

ភួន៖ ហ៊ឹម ភួន ។

វណ្ណៈ៖ អាយុប៉ុន្មានហើយ?

ភួន៖ អាយុ៥៥ ។

វណ្ណៈ៖ ប្រពន្ធពូឈ្មោះអី?

ភួន៖ ឈ្មោះ សេង ពួន ។

វណ្ណៈ៖ អាយុកាត់ប៉ុន្មានដែរ?

ភួន៖ អាយុ៤៨ ។

វណ្ណៈ៖ ពូមានកូនប៉ុន្មាននាក់?

ភួន៖ មានកូនបីនាក់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូនៅហ្នឹងតើហៅភូមិអី?

ភួន៖ ភូមិកោះកែវ ។

វណ្ណៈ៖ ឃុំ?

ភូនៈ ឃុំស្រយង់ ស្រុកកូលែន ខេត្តព្រះវិហារ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងស្រុកកំណើតពូកើត កើតនៅណាដែរ?

ភូនៈ កើតនៅនេះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលពីសង្គមមុនគេថា ខេត្តកំពង់ធំពូកើតថាចឹង?

ភូនៈ បាទ/ខេត្តកំពង់ធំ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូមានដឹងថា គេផ្លាស់មកខេត្តព្រះវិហារវិញទៅឆ្នាំណា?

ភូនៈ អត់ដឹងទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលពីតូចពូមានបានរៀនសូត្របានរៀនអក្សរអីទេ?

ភូនៈ រៀន ។

វណ្ណៈ៖ រៀនបានថ្នាក់ទីប៉ុន្មាន?

ភូនៈ រៀនបានថ្នាក់ទី២ គេនោះ ។

វណ្ណៈ៖ រៀននៅពេលណា?

ភូនៈ រៀបសម័យបីឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងរៀនសម័យពីដើម សម័យសម្តេចសីហនុមិនរៀនទេ?

ភូនៈ អត់បានរៀនទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅនេះអត់មានសាលាអីទេ?

ភូនៈ អត់ទេ ទើបមានបច្ចុប្បន្ននេះទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបានរៀននៅក្នុងសម័យខ្មែរក្រហមវិញ?

ភូនៈ បាទ/បីឆ្នាំ៨១២០ ថ្ងៃ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូកើតតាំងពីឆ្នាំណាដែរ?

ភូនៈ ៦០ - ៦២ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដល់ពេលកើតមានព្រឹត្តិការណ៍ឆ្នាំ៧០ - ៧១ - ៧២ - ៧៣អីហ្នឹងពូមានដឹងទេ?

ភូនៈ ចូលឆ្នាំ៧២ - ៧៣ហ្នឹងចូលសម័យសម្លាប់មនុស្សចោលបីឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ៖ អត់ទាន់ចូលបីឆ្នាំរបបខ្មែរក្រហមទេ ខ្មែរក្រហម៧៥ បានចូល ចឹងឆ្នាំ៧២ - ៧៣ហ្នឹងមានរដ្ឋប្រហារអីហ្នឹងពូមានបានដឹងទេ?

ភូនៈ មួយសារហ្នឹងកំពង់តែរដ្ឋប្រហារហើយ ។

វណ្ណៈ៖ រដ្ឋប្រហារពីណាគេ?

ភ្នំ: កាលបង្កើនរដ្ឋប្រហារជំនាន់បារាំង ។

វណ្ណៈ: ចឹងពូមានដែលពូថា លន់ នល់ រដ្ឋប្រហារសម្តេចសីហនុអីមានដែលទេ?

ភ្នំ: មានពូ ។

វណ្ណៈ: ចឹងបើពូហើយនៅស្រុកភូមិរបស់ពូបង្កើន តើនៅស្រុកភូមិរបស់ពូបង្កើនមានរឿងអីកើតឡើងខ្លះនៅពេលបង្កើន?

ភ្នំ: វាយយូរយាណសំហើយ ភ្លេចអស់ហើយ ។

វណ្ណៈ: ចឹងពូមានចូលតស៊ូជាមួយខ្មែរក្រហមនៅក្នុងព្រៃអីទេ?

ភ្នំ: តស៊ូតើ ។

វណ្ណៈ: តស៊ូអ្នកណា?

ភ្នំ: ឆ្នាំ៨៣-៨៤ បង្កើន ។

វណ្ណៈ: ចឹងក្រោយ៧៩ បង្កើនវិញទេ?

ភ្នំ: ក្រោយ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលសម័យសម្តេចសីហនុពូអត់មានបានធ្វើការអីទេ?

ភ្នំ: អត់មានបានធ្វើអីទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅដូច្នេះ?

ភ្នំ: បាទ! នៅធ្វើការងាររួមស្រែរួមអីណា កាលនោះមិនទាន់ដល់រួមផងទេ ។

វណ្ណៈ: បង្កើនហើយអត់ទេ កាលសម័យរាស្ត្រនិយមនោះ យើងហូបបាយតាមផ្ទះ?

ភ្នំ: បង្កើនហើយហូបបាយតាមផ្ទះ ។

វណ្ណៈ: កាលនោះមានប្រជាជនច្រើនទេ នៅក្នុងភូមិកោះកែវបង្កើន?

ភ្នំ: ច្រើន តែវាមានបែកទៅនៅវិចេកខ្លះ នៅនេះខ្លះ ។

វណ្ណៈ: ចឹងតាំងពីដើមមកចាស់ៗមានដែលនិយាយប្រវត្តិរឿងកោះកែវបង្កើនយ៉ាងម៉េចអី ពូមានដែលទៅលេងទេ ពេលបង្កើន?

ភ្នំ: មានប្រវត្តិកេនិយាយ ។

វណ្ណៈ: និយាយថា យ៉ាងម៉េចខ្លះ?

ភ្នំ: រឿងប្រាសាទធំនេះ មានព្រះដំរីស ។

វណ្ណៈ: ព្រះដំរីសយ៉ាងម៉េច?

ភ្នំ: មានផ្ទះខាងលិចប្រាសាទ ផ្ទះព្រះដំរីស កាលពីដំបូងមកបង្អួចគ្នាដឹកដំឡូង ខែផ្គុំន៍ ចែកគ្រានោះ ដល់ទៅដឹកដំឡូងមានផ្កាត្រីងៗ នាំគ្នាចាក់ទឹកបំពង់ចោល ដល់ចាក់ចោលក៏ មាន

ប៉ុន្មានចាក់ទុក មាននាងនោះចាក់ទាំងអស់ ក៏ស្រេចទឹក ព្រោះអត់មានភ្លៀងមកទេ ស្រែកទឹក ដល់ស្រែចទឹកស្រែកទឹកគេដឹក គេមិនបានឲ្យទេ ចាក់អស់ហើយចេះ ស្រែចទឹក ដើរទៅឃើញទឹកនោមព្រះដ៏រស់ឃ្លីងឯង មួយដូកដល់ដឹកមួយឆ្នែតទៅ ដល់ហើយពោះធំ ទៅ ដល់ពេលប្រសូត្រកូនមកបានកូនស្រី ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមនុស្សស្រីដឹក?

ភួន៖ មនុស្សស្រីដឹកដល់នេះពោះធំ ទឹកនោមព្រះដ៏រស់ឃ្លីង ដល់ប្រសូត្រកូនមក កូនស្រីដល់ កូនកំពស់ប៉ុននេះអី ស្រុកពីដើមភ្លេងៗលេងអង្គញ ចុះរបបពីដើមមានអីមានតែអង្គញ មិនដែលចាញ់គេទេ គេខ្សៀល កូនដេរកូនមកកើតឯង ។

វណ្ណៈ៖ កូនអី?

ភួន៖ កូនដេរកូនមកកើតឯងបាញ់ត្រង់ៗខ្លីង ។

វណ្ណៈ៖ យ៉ាងម៉េចបានជាគេហៅកូនដេរ?

ភួន៖ ម៉េចដឹងពាក្យបុរាណគេនិយាយចឹង កូនដេរកូនមកកើតឯងចេះ មីនោះវាកើតឯងមែន ឯង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកូនកើតឯងមិនមានឪ?

ភួន៖ បាទ/មិនមានឪ គេខ្សៀលឲ្យ កូនដេរកូនមកកើតឯងបាញ់ត្រង់ថាចេះ ខ្សៀលវាចេះវា ខ្លីង ខ្លីងទៅឈ្មោះ នាងទន់សត្រា ។

វណ្ណៈ៖ នាងអី?

ភួន៖ នាងទន់សត្រា ដល់ហើយថា ម៉ែ វិចបាយឲ្យខ្ញុំ ខ្ញុំទៅរកពុក ទៅរកពុកឯងណាទៅរក ម៉េចឃើញ កូនថាវិចមក បាយមួយកញ្ចប់ទឹកមួយបំពង់ លិចវាលចូលព្រៃ ទំរាំបានមក ជួបឪឃ្លីងកន្លះខែបានមកដល់ទុកកន្លែងប្រាសាទក្រហម ទុកឲ្យកូននៅឃ្លីងតើ អ្នកប្រមាញ់ វាដើររកបាញ់កំប្រុក ទៅដល់ឃើញដីហៅកូន ហៅថា ទន់សត្រា ក៏ទម្លាក់សក់ឲ្យឪពុក ឲ្យតែហៅនាង ទន់សត្រា ទម្លាក់សក់ទៅពីរដងបីដងចាំបាន អ្នកប្រមាញ់ហៅតាមទម្លាក់ រឹង រឹងទៅក្របួចសក់បានទាញយកទៅទុកប្រាសាទធំ ទាញទៅអ្នកស្រុកទៅលុប លុប អត់ជិត ។

វណ្ណៈ៖ លុបអីគេ?

ភួន៖ លុបដីរស់ឃ្លីង ។

វណ្ណៈ៖ យ៉ាងម៉េចបានជាដីរស់ឃ្លីង?

ភ្នំនៈ ដាច់ស្មៅអត់មានអីហូបខំដើររកកូនជុំវិញប្រាសាទកោះកែវ ទាំងអស់ប្រាសាទច្រើន
ណាស់តាមនេះកាច់ ដល់អត់បានស៊ីស្មៅដាច់ពោះស្លាប់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកំពូលប្រាសាទហ្នឹងបាក់ដោយសារដីរី?

ភ្នំនៈ បាក់ដោយសារដីរី កាច់ឆ្នោតរកកូន ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដីរីហ្នឹងធំ?

ភ្នំនៈ ធំតើ ។

វណ្ណៈ៖ ខ្ពស់ជាប្រាសាទទៀត?

ភ្នំនៈ ខ្ពស់ កាច់កំពូលចេះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងរឿងហ្នឹងចាស់ៗនិយាយ?

ភ្នំនៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ឥឡូវយើងមកសាច់រឿងយើងវិញ ពីដើមតាំងពីសង្គមរាស្ត្រនិយមហ្នឹង ពូមានដែល
ឃើញបារាំងឬជនបរទេសណាមកមើលប្រាសាទហ្នឹងទេ?

ភ្នំនៈ មានមកតើ ។

វណ្ណៈ៖ មាន?

ភ្នំនៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ តែកាលពីដើមព្រៃច្រើនជាងនេះ?

ភ្នំនៈ ព្រៃស្តុក ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអ្នកស្រុកអ្នកភូមិហ៊ានដើរចូលទៅក្នុងប្រាសាទហ្នឹងមើលទេ?

ភ្នំនៈ ចូលទៅដើរមួយភ្លេចៗមិននៅយូរទេ ព្រៃស្តុក ។

វណ្ណៈ៖ ខ្លាចអីតើ?

ភ្នំនៈ ខ្លាចពស់ ខ្លាចខ្លាហ្នឹង ពីដើមមានខ្លាច្រើនណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានខ្លាទៅក្នុងហ្នឹង?

ភ្នំនៈ បាទ! ព្រោះមានព្រៃស្តុកនោះ មានខ្លា មានប្រឹសអី សត្វថ្ងៃមិនសូវនៅទេ ប្រឹស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងសត្វថ្ងៃមានប្រឹសដែរ?

ភ្នំនៈ សត្វថ្ងៃវាទៅព្រៃឡង់បាត់អស់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ព្រៃឡង់នៅឆ្ងាយពីហ្នឹងទេ?

ភ្នំនៈ ព្រៃឡង់ឆ្ងាយណា ។

វណ្ណៈ៖ ឥឡូវនៅព្រៃច្រើនឬមួយគេកាប់អស់ហើយ ព្រៃឡង់នៅមានព្រៃច្រើនឬមួយគេកាប់អស់ហើយឥឡូវ?

ភួន៖ ដឹងអី គេថានៅឃើញឯង ព្រៃឡង់ ឬគេកាប់អស់ហើយដឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅឃើញក្រោយមកទៀតនៅឆ្នាំ៧២-៧៣ឃើញមានទម្លាក់គ្រាប់បែកអីទេ?

ភួន៖ អត់មានទម្លាក់ទេ មានទម្លាក់ឆ្នាំ៦២ ។

វណ្ណៈ៖ ៦២ណា ៦២យើងនៅមានសន្តិភាពឃើញ យើងមិនទាន់មានរដ្ឋប្រហារអីណា?

ភួន៖ ទេ កាលពី៦២បានមានទម្លាក់គ្រាប់បែក ។

វណ្ណៈ៖ យ៉ាងម៉េចបានជាទម្លាក់ឆ្នាំ៦២វិញ បើសម្តេចសីហនុកំពុងតែកាន់កាប់ឃើញ មិនទាន់មានចលនាអីឯងឃើញ មានតែ៧០ ជាឆ្នាំ៧២?

ភួន៖ មួយសារនោះដឹងខ្ញុំក្នុងអស់ដែរ ទម្លាក់គ្រាប់បែកមាន មានកប៉ាល់ប្រហោងហៅវាអាប្រហោង ។

វណ្ណៈ៖ តែអត់មានគ្រោះថ្នាក់ប្រជាជនទេ?

ភួន៖ អត់មានគ្រោះថ្នាក់ទេ ឲ្យតែពួកកប៉ាល់មកនាំគ្នាវត់ចូលព្រៃ ដាំបាយហូបតាមព្រៃ ដាំបាយរួចពន្លត់ភ្លើងចោល ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពេលបង្កើតចលនាខ្មែររំដោះនៅពេលសម្តេចសីហនុប្រកាសអីឃើញ ពូនៅជាប្រជាជននៅជួបឪពុកម្តាយដដែលទេ?

ភួន៖ បាទ!នៅជួបជុំ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលឃើញប្រជាជនទឹកដឹកអីគេទៅដកពីប្រាសាទមកឬមួយយ៉ាងម៉េច?

ភួន៖ ទៅដងមកពីនោះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងទឹកមានរហូតនៅប្រាសាទឃើញ?

ភួន៖ បាទ!អត់មានស្រកទេ ទឹកស្រះ ។

វណ្ណៈ៖ មានរហូតកាន់ព័ណ៌ព័ណ៌មក?

ភួន៖ មានរហូតមិនដែលស្រកទេ តែមានស្រះពីរ ស្រះខាងនេះមួយ ស្រះខាងនោះមួយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រជាជនប៉ុន្មានភូមិឃើញដឹកតែទឹកឃើញទាំងអស់គ្នា?

ភួន៖ បាទ!ដឹកទឹកឃើញទាំងអស់ មិនទាន់មានអណ្តូងស្នប់អីទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រភពទឹកនៅឃើញមានរហូត?

ភួន៖ មានរហូត ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងទឹកឃើញជ្រៅបានជាមានរហូត?

ភ្នំនៈ បើតាមចាក់ឈើមើលទៅ៥ម៉ែត្រមិនដល់ដង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងជ្រៅដែល៥ម៉ែត្រ?

ភ្នំនៈ ជ្រៅ ទឹកប៉ុណ្ណោះហើយបានអត់ដែលរឹង មិនដែលរឹង រាក់ស្អប់ប្រវែងនេះអី ទល់ខែ
វស្សាវិញ ភ្លៀងជាប់វិញ មិនដែលស្រុតជាប់ប៉ុន្មានទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពេលឆ្លងកាត់សង្ក្រាន្តចូលដល់សម័យខ្មែរក្រហម សម័យប័ណ្ណប្រាំងគេឲ្យធ្វើអី
ដែរ?

ភ្នំនៈ ខ្ញុំមួយសារនោះគេឲ្យធ្វើអំពៅ ។

វណ្ណៈ៖ ពូជូលជាកងចល័តឬមួយយ៉ាងម៉េច?

ភ្នំនៈ អត់ទេ កងចល័តគេផ្សេង មួយក្រុម១០ នាក់ហ្នឹងគេឲ្យធ្វើស្ករអំពៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅហ្នឹងដាំអំពៅបាន?

ភ្នំនៈ ដាំអំពៅបាន ។

វណ្ណៈ៖ ស្ករអំពៅហ្នឹងសម្រាប់យ៉ាងម៉េច ព្រោះអីដូចជា អង្គភាពពិតប្រាកដ ដូចជាកងកុមារ
អង្គភាពកងកុមារ អង្គភាពកងចល័ត ពូជាំអំពៅហ្នឹងនៅជាមួយអង្គភាពកងចល័តឬមួយ
យ៉ាងម៉េច?

ភ្នំនៈ នៅអង្គភាពកងចល័តហ្នឹងឯង តែគេបំបែកឲ្យខ្ញុំកិនស្ករ កិនអំពៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូជូលធ្វើស្ករហូត?

ភ្នំនៈ ធ្វើស្ករហូត ។

វណ្ណៈ៖ ដល់ឆ្នាំ៧៩ហ្នឹងតែម្តង?

ភ្នំនៈ បាទ! ដល់៧៩បែកបាក់គ្នា ។

វណ្ណៈ៖ អង្គភាពធ្វើស្ករអំពៅ?

ភ្នំនៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ស្ករអំពៅធ្វើនៅណា?

ភ្នំនៈ នៅស្រយង់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងពូជូលមិនមែនជាយោធា ជាប្រជាជនធម្មតាទេ?

ភ្នំនៈ ប្រជាជនធម្មតា ។

វណ្ណៈ៖ កាលហ្នឹងពូជូលនៅលីវមិនទាន់មានគ្រួសារទេ?

ភ្នំនៈ នៅទេ នៅលីវទេ ។

វណ្ណៈ៖ ពូជូលប្រហែលជាប៉ុន្មានហើយកាលឆ្នាំ៧៩ហ្នឹង?

ភ្នំនៈ កាលនោះភ្លេចបាត់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ អាយុជាង១០ឆ្នាំ?

ភ្នំនៈ ជាង១០ឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ៖ អង្គភាពពូមានក្មួយៗនាក់ទាំងអស់?

ភ្នំនៈ មាន១២នាក់ ។

វណ្ណៈ៖ ពីណាប្រធាន?

ភ្នំនៈ រកប្រធានមិនឃើញទេ បែកបាក់គ្នាព្រោងព្រាតអស់ហើយនៅស្រយង់ អាខ្លះក៏ស្លាប់ បែកបាក់បាត់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ កាលពូនៅអង្គភាពធ្វើស្តុកអំពៅហ្នឹងនៅដាច់ពីភូមិ?

ភ្នំនៈ ទេ នៅជាប់ភូមិ ដូចថា ភូមិនៅចេះ ធ្វើនៅចម្ងាយត្រឹមប្រាសាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអំពៅប្រជាជនដាំ?

ភ្នំនៈ កងចល័ត ។

វណ្ណៈ៖ ដាំនៅកន្លែងណា?

ភ្នំនៈ ដាំនៅស្រយង់ ។

វណ្ណៈ៖ ដាំអំពៅល្អទេ?

ភ្នំនៈ ល្អ កំពស់ដុះនេះ ដីក្រហម ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអំពៅយើងយកមកធ្វើរបៀបយ៉ាងម៉េច?

ភ្នំនៈ កិនប៉ុណ្ណោះ ។

វណ្ណៈ៖ យើងមានម៉ាស៊ីនកិន?

ភ្នំនៈ កិនមនុស្ស ធ្វើខ្មោះ តែដាក់បញ្ចូលចេះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបើមានអំពៅច្រើនកិនយ៉ាងម៉េចអស់?

ភ្នំនៈ អំពៅច្រើនដាក់ម្តងពីរទេះកោ ដឹកមកដល់អង្គុយញាត់ ខ្ញុំញាត់ខាងនេះ គាត់ទាញខាង នោះ ទាញខាងនោះចាប់បង្គិលដៃ រួចត្រងយកទៅចាក់លើខ្នះស្មៅ ។

វណ្ណៈ៖ មួយថ្ងៃប៉ុន្មានខ្លះទៅ?

ភ្នំនៈ មួយថ្ងៃបីខ្លះទៅបួនខ្លះ ស្ករភ្លោតដង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងស្ករទាំងអស់ហ្នឹងសម្រាប់បញ្ជូនទៅខាងសហករណ៍ឬទៅខាងណាវិញ?

ភ្នំនៈ អត់ទាន់បានបញ្ជូនទេ ដល់បែកបាក់ព្រឹត្តិការណ៍ក៏ស្ករហ្នឹងចោលបណ្តោយ មិនទាន់បាន ចែកទៅណាទេ ។

វណ្ណៈ៖ យ៉ាងម៉េចបានជាមិនទាន់បានចែកបើយើងធ្វើរាប់ឆ្នាំហើយ បីឆ្នាំក្នុងរបបខ្មែរក្រហម?

ភួន៖ បីឆ្នាំ តែទើបធ្វើបានតែមួយឆ្នាំទេ បាន៦០ ប៉ុន្មានពាន់នោះ មិនទាន់បានចែកទៅណាទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលឆ្នាំ៧៥ដំបូងគេឲ្យពូធ្វើអី កាលមិនទាន់បានធ្វើស្ករគេឲ្យពូធ្វើអី?

ភួន៖ នៅតាមភូមិជំរាស់ ធ្វើបិតភ្នំ ដឹកប្រឡាយ លើកទំនប់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដល់៧០ ប៉ុន្មានធ្វើទៅអំពៅ ទៅធ្វើបានប៉ុន្មានឆ្នាំ?

ភួន៖ ធ្វើបានមួយឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រហែលជាឆ្នាំ៧៨ចឹង?

ភួន៖ បាទ! ព្រឹត្តិការណ៍កើត ធ្វើបានមួយឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដូចជា គណៈឃុំអ្វីមានស្គាល់ទេ កាលជំនាន់ហ្នឹង?

ភួន៖ គណៈឃុំនៅរស់តើរាល់ថ្ងៃ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ភួន៖ នៅរស់ឈ្មោះ ហាត គណៈឃុំគេ ។

វណ្ណៈ៖ គាត់នៅណាឥឡូវ?

ភួន៖ នៅស្រយង់ ។

វណ្ណៈ៖ គាត់កាចទេ គាត់ស្លូតដែរ?

ភួន៖ មិនកាចទេ តែមួយសារនោះគេហៅសមមិត្ត គាត់ជ្រុលមាត់បន្តិចដែលគាត់ហៅទីក្នុងសមមិត្តទី លើកលើកអង្គប្រជុំ គាត់ដូចជាជ្រុលមាត់បន្តិចដែរ សមមិត្តទី ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងពូមានដឹងទេ មានពិណធ្វើខុសអ្វីមួយហើយគេយកទៅសម្លាប់អីទេ មានទេ ជំនាន់ហ្នឹង?

ភួន៖ មានជំនាន់ហ្នឹងឈ្មោះ វ៉ៃ គេសម្លាប់ចោលកាប់អន្ទង់ខ្លួនឯង ។

វណ្ណៈ៖ ពូមានបានឃើញណា គ្រាន់តែដឹង?

ភួន៖ ឃើញផ្ទាល់ភ្នែក កាប់អន្ទង់ខ្លួនឯង ឲ្យឈរជិតអន្ទង់ស្រេច នេះនៅចល័តឈ្មោះ អាឡូ ។

វណ្ណៈ៖ ឈ្មោះ អី គេវ៉ៃចោល?

ភួន៖ ឈ្មោះ ឡូ ចិន្ទា ។

វណ្ណៈ៖ ឈ្មោះ ឡូ ចិន្ទា?

ភួន៖ ចិន្ទា ស្រី ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឈ្មោះ ឡូ មួយ ចិន្ទាមួយ?

ភួន៖ ប្រុសមួយស្រីមួយ ខុសសីលធម៌ ។

វណ្ណៈ៖ ម៉េចបានដឹងថា ខុសសីលធម៌ពូ គេចោទប្រមូលយ៉ាងម៉េច?

ភួន៖ គេចោទអីមែនទែន សម័យនោះប្រុសនៅតាមប្រុស ស្រីនៅតាមស្រី គេមិនឲ្យលាយឡំ គ្នាណា គេទុកដូះប្រុសខាងនោះដូះស្រីខាងនេះ អត់មានឲ្យប្រឡូកប្រឡំគ្នាទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមិនអាចទាក់ទងគ្នាទេ?

ភួន៖ បាទ!នៅតែឆ្លៀតបានតើ គេតាមដានជាប់ សម័យនោះដឹងស្រាប់ហើយ ក្រោមដូះវ៉ែ មានខ្លួនឯងហ្នឹងក៏មិនបានដែរ វ៉ែមានហូបខ្លួនឯងយ៉ាងឥឡូវហើយ បើល្អច្រើនកប់នេះ ដំឡូងមីដាំតាមដូះចេះតែជីកគេឃើញមិនបានទេ អត់មានដូចសព្វថ្ងៃដាំហើយហូបតាមចិត្ត ចេះទេ កាលនោះល្អច្រើនគេឃើញថា ក្បត់សមូលហភាព គេនិយាយតែចេះវិញ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងក៏ឈឺប្រកាន់ច្រើនទេ?

ភួន៖ មានច្រើន ។

វណ្ណៈ៖ មានអ្នកតាមដានទេ?

ភួន៖ មានអ្នកតាមដានម៉ោង៧យប់ម៉ោង៨នៅក្រោមដូះ និយាយអីព្រឺង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានស្គាល់ តា ជិន ទេ តា ជិន គាត់យាមប្រាសាទហ្នឹង គាត់ថា គាត់ធ្វើឈ្នួបដែរ កាលហ្នឹង?

ភួន៖ បាទ! តា ជិន ដូះគាត់នៅនេះឯង ។

វណ្ណៈ៖ ហើយគាត់ប៉ុន្មាននាក់ទៀតព្រឺង ៧៩ហ្នឹងប្រជាជនវាយចោល?

ភួន៖ ខ្ញុំមិនសូវដឹងដែរ ។

វណ្ណៈ៖ តែគាត់ប្រហែលជាមិនសូវកាចតាមមើល?

ភួន៖ គាត់មិនអីទេ ដូចថា នៅស្ទឹងតាមបទ តាមប្រទេស ធ្វើអីធ្វើគាត់អត់មានប្រឆាំង ឲ្យតែ មានប្រឆាំងក៏ចប់ មានបញ្ហាអីមានតែរឿងត្បូងចបប៉ុណ្ណឹង កូនង៉ា ចាប់បោក កូនង៉ាបី ទទឹងចាប់ជើងបោកកល់ដឹកប៉ុននេះ ។

វណ្ណៈ៖ យ៉ាងម៉េចពូដឹង បើពូនៅធ្វើការនោះ?

ភួន៖ ខ្ញុំឃើញនិងភ្នែកហើយ ខ្ញុំក្រវីក្បាល ។

វណ្ណៈ៖ អាហ្នឹងពួកឈ្នួបអី?

ភួន៖ ពួកឈ្នួប ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលសម័យហ្នឹងសាហាវ?

ភ្នំ: សាហាវចំណាប់ វាយគ្មានញញើតញញើមទេ រហូតដល់សួរអាមួយទៀត សួរខ្មោច អា រៀប ថា ឯងហ៊ានវាយម៉ែឪឯងចោលទេ អីយ៉ានឹកក្នុងចិត្តថា អ្នកណាទៅវាយម៉ែឪ ចោលចេះ ខ្មោចអា រៀប ថាខ្ញុំមិនហ៊ានទេ អ្នកណាទៅវាយម៉ែឪចោលនៅសុខៗចុះ ។

វណ្ណៈ: យ៉ាងម៉េចបានជាសួរចឹង?

ភ្នំ: ដឹងខ្ញុំចេះតែឆ្ងល់ដែរ ណាគេវាយម៉ែឪចោល បើចិត្តដាច់ឲ្យឡើងធំ ខ្មោច អា រៀប ថា ខ្ញុំចិត្តមិនដាច់ទេ រួចខ្លួនវាទៅ ទាំងគេទាំងខ្ញុំអ្នកណាទៅហ៊ានវាយអ្នកមានគុណ កាល សម័យយ៉ាបយ៉ិនមែនទែន ថាបទទាន់មិនទាន់សុទ្ធតែត្បូងចបទាំងអស់ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងមានប្រជាជនខ្លះស្លាប់ដោយអត់អាហារមានទេ?

ភ្នំ: មាន ដើរតាមរងដំឡូងដឹកដំឡូងនាំកូនហូប ដឹកៗតាមអន្លង់ដំឡូង ឃ្លានពេកដាច់ពោះឲ្យ ហូបបបរតែពីរបីគ្រាប់ ទឹកកក្អក ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងប្រជាជនធ្វើស្រូវបានទេ?

ភ្នំ: ធ្វើបាន នេះដូចជាជននេះ នោះដឹកទៅចិន ។

វណ្ណៈ: យ៉ាងម៉េចបានជាពូជីងថា ដឹកទៅចិន?

ភ្នំ: បើមេៗគេថា ដឹកទៅចិនទាំងអស់ ដូចថាធ្វើស្រូវបានតែពីរបីថ្ងៃចេះ រហូតដល់៥ថ្ងៃទៅ ស្រូវបាត់អស់បាត់ ដឹកចេញខ្ចី អត់មានឲ្យហូបទេ ទុកពីរបីបារាហូបណាបើមនុស្សមួយ ស្រុក បបរពីរបីគ្រាប់ទឹកកក្អក បន្ថែមដើមចេកមានមួយចង្កាម ទឹកឡើងខ្មៅបំបក់ដៃចេក ចឹងយ៉ាងម៉េចរស់បាន ។

វណ្ណៈ: ដឹកទៅអស់ដល់ចឹងប្រជាជនអត់មានអីហូប?

ភ្នំ: សណ្តែកដីចល័តធ្វើម៉ាស្រយ័ងគិតឃើញហើយ ។

វណ្ណៈ: ចឹងគណៈឃុំ តា ហាត នេះគាត់ចេះតែបញ្ជូនទៅដែលចឹង?

ភ្នំ: បាទ! គាត់នៅក្រោមបញ្ជាគេដែរ ។

វណ្ណៈ: ចឹងគណៈស្រុកពូស្តាល់ទេ?

ភ្នំ: គណៈស្រុកនៅណាទេ នៅអីកូលែននោះ តា រី តា អីទេ ភ្លេចអស់ហើយនៅកូលែន តែស្លាប់អស់ហើយ ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅនេះពូមានស្តាល់គណៈសហករណ៍ប្រធានកងអីមានស្តាល់ទេ?

ភ្នំ: អត់ស្តាល់ទេ ខ្ញុំនៅស្រយ័ងនោះ នៅនេះ ពូ សេន ខ្ញុំនៅខាងស្រយ័ងនៅខាងនោះ ខាង នេះមិនសូវបានដឹងទេ មិនដឹងថាពិណពិណទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលខ្មែរក្រហមចូលមកដល់ពូទៅនៅខាងស្រយ័ងរឺញ?

ភ្នំនៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ពូទៅនៅស្រយង់រហូតដល់៧/៩ បានត្រឡប់មកនេះវិញ?

ភ្នំនៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាល៧/៩ ខ្មែរក្រហមចូលមកពេលបាយរួមអីហ្នឹង គេជម្លៀសប្រជាជនចេញដែល
ពូ?

ភ្នំនៈ អត់មានជម្លៀសទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូថា មិនបាននៅហ្នឹងដង ចឹងផ្ទះនៅនេះពូទៅកងចល័តនៅនោះ?

ភ្នំនៈ នៅនោះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងម៉ែឪនៅនេះទេ?

ភ្នំនៈ នៅនេះ ថាបំបែកបំបាក់គ្នាណា ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឪពុកម្តាយពូនៅរស់ដល់រាល់ថ្ងៃដែលឬមួយយ៉ាងម៉េច?

ភ្នំនៈ ស្លាប់បាត់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ យ៉ាងម៉េចបានជាកាត់ស្លាប់?

ភ្នំនៈ ស្លាប់ដោយឈឺ ។

វណ្ណៈ៖ ឈឺនៅសម័យឥឡូវ?

ភ្នំនៈ ទេ សម័យមុន ។

វណ្ណៈ៖ សម័យណា?

ភ្នំនៈ កាលដែលខ្ញុំនៅតូចៗម្ល៉េះ ត្រូវអំពើកេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងជឿថា មានអំពើអីមែនចុះ?

ភ្នំនៈ មានស្រុកពីដើមមាន ។

វណ្ណៈ៖ ឪពុកពូឈ្មោះ អីដែរ?

ភ្នំនៈ ឈ្មោះ ដល ។

វណ្ណៈ៖ ម្តាយ?

ភ្នំនៈ ស៊ីន ។

វណ្ណៈ៖ ឪពុកស្លាប់មុនឬម្តាយស្លាប់មុន?

ភ្នំនៈ ម្តាយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូមានបងប្អូនបង្កើតប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ភ្នំនៈ បង្កើតមានតែខ្ញុំមួយហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានតែពូមួយទេ?

ភួន៖ ស្លាប់អស់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងទាំងអស់មានប៉ុន្មាននាក់ចឹង?

ភួន៖ មានបីនាក់ ។

វណ្ណៈ៖ ពីរនាក់ទៀតស្លាប់ដោយសារអី?

ភួន៖ ស្លាប់ដូចខ្ញុំថា មិញហ្នឹង បួនបន្ទាប់ខ្ញុំគេផ្ទុក ខឹងសុំម្តេសមិនបានក៏ធ្វើឆាប់ទៅ អាក្នុងន័យ ក្រោយនៅបីទទឹងបាន៥ ខែស្លាប់ដែរ ។

វណ្ណៈ៖ យើងឈឺធម្មតាយើងគ្មានថ្នាំព្យាបាលទេយ៉ាងម៉េច?

ភួន៖ អត់មានទេ មួយសារនោះមិនដូចសព្វថ្ងៃណាមានថ្នាំ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងម្នាក់ទៀតស្លាប់ដោយសារអី?

ភួន៖ ស្លាប់ដោយសារធ្វើ គេផ្ទុក ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងគេធ្វើទាំងអស់?

ភួន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ យើងធ្វើអីគេម៉េចបានជាគេផ្ទុកយើង?

ភួន៖ ខឹងសុំម្តេស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពួកល់ថ្ងៃនៅជឿថាមានអំពើចិន្តហុតដែរ អត់ជឿថាយើងមានរោគកាខ្លួនឯងទេ ឈឺស្លាប់អីទេ?

ភួន៖ អត់ទេ ពីដើមជឿចឹងឯង មានឈឺអីមនុស្សនៅធម្មតាហ្នឹង ស្រាប់ថា មិនឲ្យអត់ទៅ ស្រាប់តែពីរថ្ងៃបួនខ្ញុំចាប់ផ្តើមឈឺស្លាប់មែន មនុស្សមានឈឺអី មនុស្សនៅដើរចេះ ។

វណ្ណៈ៖ កាលសម័យណាហ្នឹង?

ភួន៖ សម័យពីសង្គម ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងចូលដល់សម័យខ្មែរក្រហមមានកម្មាភិបាលកាចៗ ហ្នឹងមិនព្រមធ្វើឲ្យស្លាប់ផងទៅ?

ភួន៖ ដឹងអីទេ សម័យនោះវាខ្លាចដែរ ខ្លាចត្បូងចបដែលហ៊ាន ដល់គេខ្លាំងដែលវាអត់ហ៊ានទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលជំនាន់ប័ន្ទាហ្នឹងកាលហូបចុកយ៉ាងម៉េចដែលពេលហ្នឹង?

ភួន៖ កាលហូបចុកដូចខ្ញុំថា ហូបដើមចេកមួយឆ្នាំៗ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅកងចល័តអង្គភាពពូហូបមិនឆ្អែតដែរ?

ភួន៖ ហូបមិនឆ្អែតដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងចុងក្រោយនៅកន្លែងដាំអំពៅបើហូបមិនឆ្អែតអី យើងអាចហូបទឹកអំពៅបានអាចមាន កម្លាំង?

ភូនៈ ឆ្អែតអានោះ អង្ករក្នុងមួយនាក់គេឲ្យបីកំប៉ុង ចូលគ្នាមកហូបឆ្អែត មិនអីទេ កាលនោះ ។

វណ្ណៈ៖ អាហ្នឹងចុងក្រោយ?

ភូនៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ តែប្រជាជននៅតាមភូមិនៅតាមស្រុកវេទនាដដែល?

ភូនៈ វេទនាដដែល ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអ្នកថ្មីអ្នក១៧មេសាមកហ្នឹងយ៉ាងម៉េចដែរ?

ភូនៈ ឲ្យតែមកនេះចប់ទាំងអស់ វាយចោលអស់ ។

វណ្ណៈ៖ វាយចោល?

ភូនៈ បាទ!ចាប់វាយចោល ឲ្យហូបបាយមួយពេលថ្ងៃល្ងាចយកទៅវាយចោល ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅហ្នឹងក្នុងសម័យខ្មែរក្រហមវេទនាដែរ?

ភូនៈ វេទនាចំណប់ អាណាទ្រាំបានអាណាទ្រាំមិនបានពេលហ្នឹងហើយ បត់ទាន់មិនទាន់ពេល ហ្នឹងហើយ ខ្លាំងបំផុតលេខហើយកាលសម័យនោះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូនៅខាងហ្នឹងក្រោយមកទៀតនៅសម័យខ្មែរក្រហមហ្នឹងមានការផ្លាស់ផ្ទុះ ផ្លាស់ពីនេះ ពីនោះមកចាប់កម្មាភិបាលចាស់ ដាក់កម្មាភិបាលថ្មីអីមានទេ?

ភូនៈ មាន ។

វណ្ណៈ៖ មានរបៀបយ៉ាងម៉េចទៅគេមកពេលណា មានដូរគណៈឃុំអីទេ តា ហាត គេមានផ្ទះ គាត់ទេ?

ភូនៈ អត់បានដូរទេ តា ហាត ។

វណ្ណៈ៖ គាត់ធ្វើការឯរលូបមួយយ៉ាងម៉េច?

ភូនៈ ធ្វើការឯរលូ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានខាងនិរតីគាត់ហ្នឹងដែលប្តូរមកអត់ទេ?

ភូនៈ ខាងនិរតីហ្នឹងមក ។

វណ្ណៈ៖ ពួកនិរតីចូលមកហ្នឹងនៅឆ្នាំណាពូ?

ភូនៈ ចុងឆ្នាំ៧៨ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង ពួកហ្នឹងមកមានជីវភាពផ្លាស់ផ្ទុយយ៉ាងម៉េចវិញដែរ?

ភូនៈ នៅតែតឹងដដែល ។

វណ្ណៈ៖ សម្លាប់មនុស្សមានដដែល ?

ភូនៈ មានដដែល ។

វណ្ណៈ៖ អត់មានលក្ខណៈប្រែប្រួលទេ ?

ភូនៈ អត់ប្រែប្រួល ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពេលរៀនគណនាវាយចូលនៅឆ្នាំ១៩៧៩ ពេលហ្នឹងពួកគេត្រឡប់មកផ្ទះវិញឬមួយ យ៉ាងម៉េច ?

ភូនៈ ពេលហ្នឹងគេត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ។

វណ្ណៈ៖ ពេលត្រឡប់មកផ្ទះវិញក្រោមមកពូជកក្រសានឬមួយនៅ ?

ភូនៈ នៅទេ ធ្វើស្រែ ។

វណ្ណៈ៖ ធ្វើបានប៉ុន្មានឆ្នាំ ?

ភូនៈ ធ្វើបានពីរឆ្នាំបីឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ៖ ពូជកក្រសាននៅឆ្នាំណា ?

ភូនៈ ការនៅឆ្នាំ៨៨ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងក្រោយ៧៩បន្ទាប់ពីធ្វើស្រែពូជមានធ្វើអីទៀតដែលមានចូលបំរើចលនាខ្មែរក្រហមឬ ចូលខាងរដ្ឋាភិបាលអីមានធ្វើទេ ?

ភូនៈ ធ្វើទាហានក្រោមមក ។

វណ្ណៈ៖ ទាហានខាងណា ?

ភូនៈ ខាង ហ៊ុន សែន ។

វណ្ណៈ៖ ធ្វើបានប៉ុន្មានឆ្នាំ ?

ភូនៈ ធ្វើបានពីរឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ៖ យ៉ាងម៉េចបានឈប់ ?

ភូនៈ ឈប់សម្រាកធ្វើយូរពេកមិនកើតទេ ។

វណ្ណៈ៖ ធ្វើពីឆ្នាំណាដល់ឆ្នាំណា ?

ភូនៈ ធ្វើ៨៨ដល់៨៩ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពេលរៀនគណនាដក៨៩ពូជឈប់ធ្វើ ?

ភូនៈ ឈប់ត្រឹមហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅឆ្នាំ៨៣ ប្រុសៗក្នុងភូមិអីពេលហ្នឹងរៀនគណនាចោទថា ធ្វើខ្មែរក្រហមអីនោះ ពេលហ្នឹងពូជនៅណាដែរ ?

ភួនៈ ខ្ញុំនៅនេះឯង ។

វណ្ណៈ៖ អត់អីទេ អត់មានរឿងតណាមចាប់ទេ?

ភួនៈ អត់ទេ មានរឿងតណាមចាប់ទេ ចាប់តែ តា ម៉ែន ឈ្មោះ តា ម៉ែន តា លីម គេថា ខ្សែរយៈអីណានោះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលប្តឹងយ៉ាងម៉េចបានជារឿងតណាមមិនចាប់?

ភួនៈ ខ្ញុំអត់មានខុសអីផង ខ្ញុំអត់មានខ្សែ ។

វណ្ណៈ៖ ភាគច្រើននៅក្នុងភូមិប្តឹងឆ្នាំ៨៣គឺថា ច្រើនរត់ចូលទៅខាងខ្មែរក្រហមប្រុសៗ ?

ភួនៈ រត់ទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ពីព្រោះនៅនេះរឿងតណាមចាប់?

ភួនៈ រត់នៅនេះរឿងតណាមចាប់អស់ប៉ុន្មាននាក់ ជាប់កុកដល់នេះទៅរត់ ។

វណ្ណៈ៖ ដូចជាឪពុកមេភូមិប្តឹងគេចាប់ដែរ?

ភួនៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ គេចាប់ហើយស្លាប់នៅក្នុងគុក?

ភួនៈ បាទ/ចាប់ប្តឹងឯងកាលជំនាន់នោះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលប្តឹងពួកអត់មានរត់ទៅធ្វើទាហានខាងខ្មែរក្រហមទេ?

ភួនៈ អត់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅក្នុងភូមិប្តឹងប្រាសាទអីប្តឹងនៅក្នុងសម័យខ្មែរក្រហមមានអ្នកថែរក្សាដែរទេ?

ភួនៈ អត់មានទេ ។

វណ្ណៈ៖ ទុកចោលចឹងទៅ?

ភួនៈ បាទ/ទុកចោល ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមកដល់សម័យក្រោម៧៩មានគេថែរក្សាទេ?

ភួនៈ ក្រោយមកមានអប្សរាប្តឹង ថែទាំកាប់ភ្នំ ។

វណ្ណៈ៖ ខាងអប្សរាទើបមកឥឡូវទេ?

ភួនៈ បាទ/មកឥឡូវ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងក្រោយ៧៩ កាលរឿងតណាមនៅមិនទាន់មានទេ?

ភួនៈ នៅទេ មិនមកទេ មានក្រោយឥឡូវៗនេះ ទើបបានប្តឹងប្តឹងឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ៖ កាលមុនរឿងតណាមបោះទីតាំងបន្ទាយរឿងតណាមនៅប្តឹង?

ភួនៈ នោះនៅខាងត្បូងនោះ ប្រាសាទធំ ។

វណ្ណៈ៖ កាលជំនាន់រៀតណាមនៅមានរូបចម្លាក់សេសសល់ទេ?

ភួន៖ មាន ។

វណ្ណៈ៖ ចុះឥឡូវ?

ភួន៖ ឥឡូវនេះមិនកើតទេ អស់ហើយ សង្គ្រាមល្អចលក់ល្អចង្អុលអស់ទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅតាមហ្នឹងជាតំបន់មួយ ទទួលនូវសង្គ្រាមខាងខ្មែរក្រហមនិងខាងរដ្ឋាភិបាលវាយគ្នា ចឹង តើអ្នកស្រុកអ្នកភូមិហ្នឹងរត់ចេញចូលប៉ុន្មានដងបាននៅជាប់ដល់រាល់ថ្ងៃនេះ?

ភួន៖ រត់ចេញតែម្តងទេ គេទៅយកមកវិញ ចាប់ក្រោយមកគេវាយគ្នារត់ទៅក្រៅ រត់ទៅក្រៅចូលមកវិញ បើមានវាយខ្លាំងរត់ចេញក្រៅ ដល់ពេលវាយគ្នាចូលមកភូមិវិញ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមាននៅចាំរត់ចេញចូលហ្នឹង?

ភួន៖ អត់មានបានចំណាំផង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងក្រោយមកទៀតពូលបំប្លែងហានខាងរដ្ឋាភិបាលហើយពូមកធ្វើស្រែវិញ?

ភួន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ បន្ទាប់មកទៀតពីមានធ្វើអីទៀត?

ភួន៖ អត់មានធ្វើអីទេ ធ្វើស្រែចម្ការរហូត ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមកដល់ឥឡូវ?

ភួន៖ នៅតែធ្វើស្រែ?

វណ្ណៈ៖ ពួកគេថា សង្គ្រាមកន្លងមកហ្នឹងធ្វើឲ្យខាតបង់ដល់ប្រយោជន៍ ប្រទេសជាតិអីទេ?

ភួន៖ ខាតបង់ច្រើនណាស់ ដល់ប្រយោជន៍ប្រជាជនខាតបង់ច្រើន ម៉ាសម័យនេះ ។

វណ្ណៈ៖ ពូចង់ឲ្យមានសង្គ្រាមទៀតទេ?

ភួន៖ ខ្ញុំមិនចង់ទេ ខ្ញុំចង់តែឲ្យចប់តាំងពីយូរណាស់ហើយ ខ្ញុំបុណ្យឲ្យចប់វាក៏ម្នួលណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងធ្វើសង្គ្រាមកម្ម?

ភួន៖ កម្ម ។

វណ្ណៈ៖ ប្រជាជនមិនរកស៊ីអី?

ភួន៖ មិនបានរកស៊ីទេ រហេងរហាម មួយថ្ងៃរត់ ពីរថ្ងៃរត់ រត់ចេញក្រៅ មិនបានស្នាក់នៅភូមិជាប់ទេ គេថាហានឡើងមកហើយរត់ចេញក្រៅអស់ខ្លាចគ្រាប់ រត់ចេញឲ្យផុតពីគ្រាប់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឥឡូវហ្នឹងពូរស្តនៅបានសុខស្រួលហើយ?

ភួន៖ សុខស្រួលសប្បាយចិត្តសប្បាយរីករាយ រកអ្វីប្រៀបមិនបានស្មើទេរាល់ថ្ងៃនេះ ។

វណ្ណៈ៖ ពេលចង់ដេកៗ ចង់ដើរៗ ?

ភួន៖ បាទ! ចង់ដេកៗ ចង់ដើរៗ ចង់អង្គុយៗ អត់មានពីណាមកថាអីទេ ។

វណ្ណៈ៖ រកស៊ីកម្លាំងញើសឈាមខ្លួនឯង?

ភួន៖ ញើសឈាមខ្លួនឯង ចង់ទៅប៉កទៅចង់ទៅរកអីទៅ ។

វណ្ណៈ៖ រកប៉ករកជូតហ្នឹង?

ភួន៖ បាទ/រកប៉ក ។

វណ្ណៈ៖ ពូមានរកបានច្រើនដែរ?

ភួន៖ ខ្ញុំមិនដែលរកនឹងគេទេ ។

វណ្ណៈ៖ យ៉ាងម៉េចចឹង?

ភួន៖ អត់ចេះរកបាន ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រជាជននៅហ្នឹងក្រៅពីធ្វើស្រែ គាត់មានមុខរបរអីផ្សេងទៀតបន្ទាប់បន្សំ?

ភួន៖ បន្ទាប់បន្សំរកប៉ក រកប្រិចហ្នឹងណា ស្រុកហ្នឹងមិនមានអីរកទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពួកវាថ្ងៃមានដីប៉ុន្មានហិចតាដែលគ្រាន់ធ្វើស្រែអីហ្នឹង?

ភួន៖ មានមួយហាត់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងគ្រាន់ដែរ?

ភួន៖ មិនគ្រាន់ទេ វាអត់ហើយ ធ្វើត្រង់នេះតំបន់អប្សរា ធ្វើត្រង់នោះតំបន់អប្សរាមានស្អីទៀត ដុំវិញបាត់ហើយ រាប់រយគីឡូស្ទ័រតែអប្សរាបាត់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ទៅថ្ងៃអនាគតពូចង់ឲ្យតំបន់អប្សរាហ្នឹងមានភ្ញៀវទេសចរណ៍មកលេងច្រើនទេ ចង់ឲ្យមកទស្សនាដែលអត់?

ភួន៖ មាន ។

វណ្ណៈ៖ ចង់គេមកលេងច្រើនទេ?

ភួន៖ ចង់ ។

វណ្ណៈ៖ ពេលមកលេងយើងអាចរកចំណូលបានខ្លះឬយ៉ាងម៉េច?

ភួន៖ បើគេមកច្រើនអាចរកបានខ្លះ រាល់ថ្ងៃមានទេសចរណ៍មកលេងច្រើន មកមើលប្រាសាទរាល់ឆ្នាំ ចេញចូលៗ រាល់តែឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ៖ នៅដុំវិញនេះមានប្រាសាទច្រើនទេ?

ភួន៖ មានច្រើន តែគេឆ្កើយក៏តែប៉ុន្មាននេះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមាននៅក្នុងព្រៃហ្នឹងទៀត?

ភ្នំ: មានច្រើនទៀតនៅខាងលិចភូមិ សុទ្ធតែប្រាសាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅមុំហ្នឹងសុទ្ធតែប្រាសាទ?

ភ្នំ: សុទ្ធតែប្រាសាទ ច្រើនណាស់ រាប់រយប្រាសាទ នៅខាងត្បូងភូមិនោះ សុទ្ធតែប្រាសាទ តែគេឆ្កើយកតែបន្តិច គេឆ្កើយកមិនទាន់អស់ វាបាក់បែកអស់ណា ខ្លះនៅត្រង់ទៅ ខ្លះនៅពាក់កណ្តាលបាក់ដែលយូរយារមកហើយ ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅតំបន់ហ្នឹងយើងមិនបានធ្វើអីធំដុំច្រើនទេចឹង ដោយសារតំបន់អប្សរ?

ភ្នំ: បាទ/អត់បានអភិវឌ្ឍន៍បានច្រើនទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងឧបមាថ្ងៃក្រោយរដ្ឋសុំកន្លែងដុះពូនៅហ្នឹង ប៉ុន្តែរដ្ឋបានឲ្យកន្លែងដីពូនៅកន្លែងផ្សេងទៀត ហើយដំណាងហ្នឹងទៀត ពូចង់ទៅរស់នៅទេ ឬមួយពូមិនចង់ដូរភូមិទេ?

ភ្នំ: មិនចង់ដូរទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងមិនចង់ទេ?

ភ្នំ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចង់រស់នៅក្នុងហ្នឹង?

ភ្នំ: ចង់រស់នៅក្នុងនេះ ។

វណ្ណៈ: តែបើឲ្យដីពូដំណាងហ្នឹង ឲ្យនៅកន្លែងស្រួលមិនមែនឲ្យទៅកន្លែងព្រៃស្រោងណាទេ ទៅតាមកន្លែងដែលល្អអាចរស់នៅដែរ ពូនៅតែមិនចង់ទៅ?

ភ្នំ: មិនចង់ទៅ ។

វណ្ណៈ: ចឹងភូមិហ្នឹងមានគាំទ្រពីបុរាណបុរាណមក?

ភ្នំ: បាទ! គាំទ្រពីបុរាណបុរាណមក ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅក្នុងភូមិហ្នឹងមានចាស់ៗនៅសល់អាយុ៧០ ទៅ៨០ អីមានទេ?

ភ្នំ: នៅសល់ពីរនាក់ចាស់ៗ ជាមនុស្សស្រីដូចខាងនោះមួយ ។

វណ្ណៈ: ចាស់ៗនៅនេះអត់សូវមានអាយុវែងដែលនៅនេះ?

ភ្នំ: អត់ទេ ត្រឹម៨០ ជាងស្លាប់ ។

វណ្ណៈ: ៨០ ជាងបានច្រើនហើយ?

ភ្នំ: យាយនេះក៏៨០ ដែរ យាយនេះ៧០ ជាង ។

វណ្ណៈ: តែនៅសល់តិចម្ល៉េះ?

ភ្នំ: ចាស់ៗស្លាប់អស់ហើយ ។

វណ្ណៈ: ចឹងខ្ញុំដូចជាអស់អីសួរពូទៀតហើយ តើពូមានចង់និយាយអីបន្ថែមទៀតទេ?

ភ្នំ: ខ្ញុំអត់មានចង់និយាយអីទេ ។
វណ្ណៈ: ចឹងខ្ញុំឥតណាពូក្រើនហើយ ។
ភ្នំ: បាទ ។

ចប់